

ett enda par, oetiketterade, varför man ej kan avgöra varifrån de härstamma. Alla äldre fynd behöva emellertid åter granskas, och man kan sålunda blott antydningssvis yttra sig om de båda arternas utbredning i Sverige. Säkert är åtminstone, att *parallelus* är allmän i Skåne, Småland och på Öland. — Båda dessa arters klassifikation och utbredning kommer senare att behandlas utförligare.

Zoologiska Institutionen, Lund, i febr. 1934.

Kjell Ander.

Ischnura pumilio Charp. ny för Sverige.

Av denna för Skandinavien nya Odonat fångade undertecknad i somras ett exemplar vid Killehus i Ravlunda s:n, Ö. Skåne.

Kjell Ander.

Deleaster dichrous Grav. (Col. Staph.) i Sverige.

1 ex. av denna för hela Skandinavien såväl till släkte som art nya staphylinid fann jag ²⁴/₅ 1932 i närheten av Hornstull, Stockholm. Någon närmare anteckning om fyndplatsen gjorde jag tyvärr inte. Arten, som habituellt liknar en något förstörd *Anthophagus* och hör till underf. *Oxytelinae*, torde knappast kunna förväxlas med någon annan. Släktet *Deleaster* har endast denna representat i det palearktiska området. Den lever vid floder och sjöstränder under stenar, löv och »Anspülicht» (Schaufuss, Calwers Käferbuch, 1916).

Enligt Seidlitz (Fauna Baltica) och Grill (Cat. Coleopt.) skall *Deleaster dichrous* vara funnen i Finland av Öbert. Professor Harald Lindberg, Hälsingfors, som vid ett besök fick se mitt ex., trodde dock för sin del, att Öbert genom något misstag kommit att lämna denna uppgift. Professor Lindberg hade själv aldrig lyckats få se något finskt ex. av arten ifråga. Dess utbredningsområde är mellersta Europa, Medelhavsländerna och Marocko (Junk-Schenkling, Coleopt. Cat., 1910).

Arten har kanske endast blivit tillfälligtvis införd; dess levnads-sätt talar dock inte närmast för ett sådant antagande. Eventuellt nya fynd få ge vidare besked.

Stockholm den 26 febr. 1934.

Axel Olsson.

För Sverige nya Trichoptera.

Vid mina fortsatta studier över vårt lands nattsländor har det visat sig att faunan omfattar ytterligare några arter. Fynd av de små hydroptiliderna (*Hydroptila*, *Oxyethira*) äro ej särskilt överraskande, då denna grupp i allmänhet lämnas helt åsido av entomologerna, men att *Stenophylax rotundipennis*, en av våra största arter, så länge undgått upptäckt